

1911.

P. 5.9.11.

Københavnsliv

eller

Fra Maven til Bakken.

Storstadsfarce i 2 Afdelinger, 5 Akter,
150 Tableauer

af

Forfatteren til „København ved Nat“.

Udført af Revuernes mest populære Skuespillere og Skuespillerinder — deriblandt Københavnernes gamle Yndlinge

Frederik og Elisabeth Christensen.

Handlingen foregaar paa den Tid,
hvor Solen og Humøret staar lige
højt i, om, udenfor, bagved, oven-
over og nedenunder København.

PERSONERNE

Nikolai Sørensen	} Slagtermestre i »Maven« ved Nikolai Taarn	Hr. Marius Berggren
Abelone, hans Hustru		Fru Kate Fabian
Søren Christensen		Hr. Fr. Christensen
Petrine, hans Hustru		Fru Viktorias Petersen
Oluf Petersen		Hr. Jørgen Lund
Maren, hans Hustru		Frk. Olga Svendsen
Christian Carlsen		Hr. Carl Alstrup
Nikoline, hans Hustru		Fru Magna Redöhl
Krøllevælde, Slagtersvend		Hr. Wilhelm Møller
Peter Kneiberg		} Slagtermestre
Johan Skræp	» S. Willumsen	
Karl Blockmand	» * * *	
Anders Svingberg	» P. Hansen	
Jens Kølle	(hans Broder).	
Raskberg	» Johan Nielsen	
Skram	» Aage Brandt	
Krølle Petersen	» Holger Petersen	
Skallesmækker Jens	» Ludvig Nathansen	
Sorte Sofie	} Jeanetter fra den grønne Skov.	
Rabalder Rikke		» Malle Jørgensen
Eva med Pandelokken		» Ida Larsen
Svup Clementine		» * * *
Snusken, en af Nordens skønne Kvinder		» P. Lonassen.
Kathrine Blomkaal	} Sangerinder paa Bakken.	Fru Elisb. Christensen
Mazurka Bolette		» Alma Lagoni
Gule Christine		» Elma Anker
Karen Ildebrand		» * * *
Lakrits Lotte		» A. Petersen
Danmarks Frelse		» P. Rechendorf
Malle med Øjet		» Emma Christiansen
Stepp Catrine		» Bertha Lindgreen
Spørgsmaalstegnet		» * * *

Emile Pørlsen	} Tjenestepiger	{	Fru I. Lund
Sjokke Mine			» Carla Jørgensen
Rasmine fra Smøromnedre			» A. Wennervald
Galop Petersen	} Pianister paa	{	Hr. Paludan
Von Besser			Bakken.
Sprutmøller, Opvarter			» * * *
Regnforkert Petersen, do.			» O. Phister
Peter Glasøje, Kontrollør			» A. Iversen
Glastrompeten, do.			» P. Suddersen
Vupti Frits, Udsmider			» D. Therkelsen
Pølse Karl, do.			» F. Morgan
Lyse Amanda	} »Damer«	{	Fr. G. Poulsen
Nordens Lys			» T. Eilgumsen
En Futtegraf			Hr. Madsen
En Ligkistesnedker			» P. Højlund

Slagtermestre, Svende, Borgere, lystige Gutter, muntre Piger, Pjerrot, Mester Jakel, glade Folk af begge Køn, Gyngemænd, Lirendrejere, Plattenslagere og ærlige Folk, Morgenmænd og Nattevandrere.

Dekorationerne, med Undtagelse af Naturens, malede af Lund.
Kostumer fra Habakuk & Wiedevelt, Berlin.
Belysningsmester Lommekær.
Scenegulvet fejtet og vasket af Fru Stevnsborg.

Handlingen foregaar i Aaret 1911 i og ved København, paa og omkring Dyrehavsbakken.

* * * Er de Skuespillere, som, ifølge Forbud fra deres Direktører, ikke maa optræde i levende Billeder.

Optaget af **Filmfabriken »Skandinavien«** (Søren Nielsen)

TABLEAUER

Første Afdeling.

1 I »Maven« ved Nikolaj Taarn.	23 Et taknemligt Auditorium.
2 Slagterne tage paa Kvægtorvet.	24 Humøret stiger flere Grader.
3 En ny Vej til Kvægtorvet.	25 De kvindelige Spioner.
4 Med Banen til det grønne.	26 »Naa, er det saadan det gaar til paa Kvægtorvet!«
5 Madammerne blive utaalmodige.	27 Paa fyrige Heste.
6 Tiden gaar.	28 I Sangerindetemplerne.
7 Noget maa der være i Vejen.	29 Bakkens Hvile.
8 En Mistanke.	30 I Kunstens hellige Haller.
9 En Undersøgelse.	31 Catrine Blomkaal kvæder en Vise.
10 Paa Bakken eller »Det falske Kvægtorv«.	32 Chr. Carlsen som Troubadur.
11 Tuborg i lange Baner.	33 »Mit Hjærte æ saa ongt!«
12 Skovens Jeanetter.	34 Nikolai Sørensen som Jokey.
13 I Fryd og Gammen.	35 Stemningen over Kogepunktet.
14 Undersøgelsesekspeditionens Medlemmer iagttager.	36 Det er ikke godt at være ene.
15 De forsvundne.	37 I »Ny Harmoni«.
16 Gymnastiske Øvelser.	38 Malle med Øjet optræder.
17 I Dansesalonen »Figaro«.	39 Den smukke Vise om »Blue Bell«.
18 Dansen gaar.	40 »Stepp Katrine« i sit Glansnummer.
19 I Gyngen.	41 Et Syn for Guder.
20 Uh, hvor det gør.	42 Afskedens Stund.
21 En Udsigt.	43 I Oluf Petersens Hjem.
22 Ildens Herre.	

44 De stakkels Smaa.	71 En moderne Rideskole uden Forhindringer.
45 Det trækker sammen.	72 Svømmeøvelser til Hest.
46 Tulle skal i Seng.	73 Vulkanske Evolutioner.
47 I Nikolai Sørensens Wigvam.	74 Vort System.
48 Skyerne samle sig.	75 600 kilo i Bevægelse.
49 Søren Christensens stille Stuer.	76 Det gungrer i Jorden.
50 Himlen formørkes.	77 Alle 9.
51 »Nu skal De bare høre!«	78 Abelone Sørensen slaar skæve
52 En Redegørelse ved Kaffen.	79 Nicoline faar 3 lange.
53 Hvorledes det ser ud hos Chr. Carlsen.	80 Der er Kræfter i det danske Kød.
54 Uvejret nærmer sig.	81 Op med Køllen, Petrine.
55 Hvad er et Hjem uden Moder.	82 La' Hammeren falde, Abelone.
56 De forsvundne Mænd vender hjem fra Kvægtorvet.	83 Kongen af Prøjsen optræder.
57 Falskhed, er dit Navn, Kvinde.	84 Foran Mester Jakel.
58 Øm som Duen, men snild som Slangen.	85 Itrængende Omstændigheder
59 Hævnen er sød.	86 Der er meget at besørge.
60 Et Komplot dannes.	87 Don Juan'erne venter.
61 En Raadslagning.	88 Med lettet Hjærte fortsættes Ekspeditionen.
62 Krigsplanen lægges.	89 Alex har mange Kræfter.
63 »Se saa, nu ta'r vi i Skoven!«	90 Naar de to Køn kommer sammen.
	91 Bakkens »Prima Balletteuse«
	92 Spansk Skønhed fra Grønnegade.
	93 »Du bli'r saa bleg, Petrine.«
	94 I den friske Luft.
	95 Katrine Blomkaal tolker sin Længsel efter Borgergade.
	96 Lakrits Lotte danser »Pas de Sjasmafogøj«.
	97 Optræden af Nordens skønneste Kvinde.

- 98 I Bølgegang.
 99 Paa Jagt efter en tabt Cigar.
 100 »Opstandelsen«, dog ikke af Tolstoj.
 101 De forladte Ægtemænd.
 102 Oluf Petersen som Amme.
 103 Rundt paa Gulvet.
 104 Nikolai Sørensen savner sin Ægtemage.
 105 En frygtelig Trudsel.
 106 Søren Christensens Kvide.
 107 Stilheden ruger i Chr. Sørensens Pauluner.
 108 Klokken er slagen 12.
 109 Hun skal ikke dø i Synden.
 110 Chr. Carlsens Poder uden Moder.
 111 Et Forhør.
 112 Det er dog den stiveste, jeg endnu har hørt.
 113 En rørende Fader.
 114 En urolig Slummer.
 115 Visselulle.
 116 Sov sødt.
 117 Gud hjælpe mig arme Synder.
 118 Hvad er nu Hjemmet uden Fader.
 119 En fælles Tilstaaelse.
 120 De forsvundnes Opholdssted opdages.
 121 En Morgenekspedition.
 122 Beværtningen Morgengryet
 123 Morgenbitre Tømmermænd
 124 De udasede Ekspeditionsmedlemmer.
- 125 Efter den søde Kløe kommer den sure Svie.
 126 En Ophængt.
 127 Standhaftige Madammer.
 128 »Ha, ha! Vi kommer, naar det passer os!«
 129 Vandgrød i Ansigtet.
 130 Den sidste Fouragefortæres.
 131 Efter Bataljen.
 132
 133 Lige for Lige, naar Venskab skal holdes.
 134 Nikolai truer med Skaller.
 135 Atter det skilte føjer sig sammen.
 136 Søren Christensens voldsomme Fremfærd.
 137 »Hvor kunde Du dog nænne det?«
 138 Underlige Fornemmelser.
 139 Stormens Efterdønninger.
 140 Slumre blidt.
 141 For fuld Damp.
 142 »Nu har jeg set meget, men — —«
 143 Et uhyggeligt Opgør.
 144 Muskernes vældige Spil.
 145 En Slagters ensomme Brøl i Natten.
 146 Fredspiben ryges.
 147 Forsoningens Sødme.
 148 »Det var li'egodt godt, at det gik, som det gik.«
 149 »Saa sover vi igen, Fatter!«
 150 Atter hviler Fred og Ro over Landet.

KØBENHAVNERLIV 1911

ELLER

FRA MAVEN TIL BAKKEN

I Slagterboderne.

Fire glade Slagtermestre og deres respektive Koner staa nede ved Nikolaj Taarn. Solen bager fra en skyfri Himmel og mærkelige Udlængsler vaagner i vore brave Slagteres Hjærter. Trangen til Øl og Munterhed faar Overhaand over Pligtens Stemme og de mere alvorlige Kødpriser. Vore fire Helte affører sig deres Forklæder og Trøjer og gaar, under Paaskud af at skulle paa Kvægtorvet. Mutter faar et Kys i Forbigaaende og Mændene skynder sig bort. Men Kvægtorvet maa have skiftet Plads. Vejen gaar i hvert Tilfælde over Gyldenløvesgade til Klampenborgstationen. Snart ruller vore brave Slagtere ud mod Skoven — ud mod ædle, men — ak — forbudte Glæder! —

Slagterne tage paa Kvægtorvet.

Paa Spioneri.

Timerne gaa — Konernes Mistanke begynder at vaagne; Mændene synes at ville blive paa Kvægtorvet i en Evighed. Da de brave Madammer kender deres Pappenheimere, modnes den Beslutning hos dem nøjere at undersøge Sagen. Som sagt saa gjort. Snart ruller vore fire Heltinder ud mod Dyrehaven. — Lidet aner de brave Mænd, at deres respektive Ægtehalvdele ere i Farvandet.

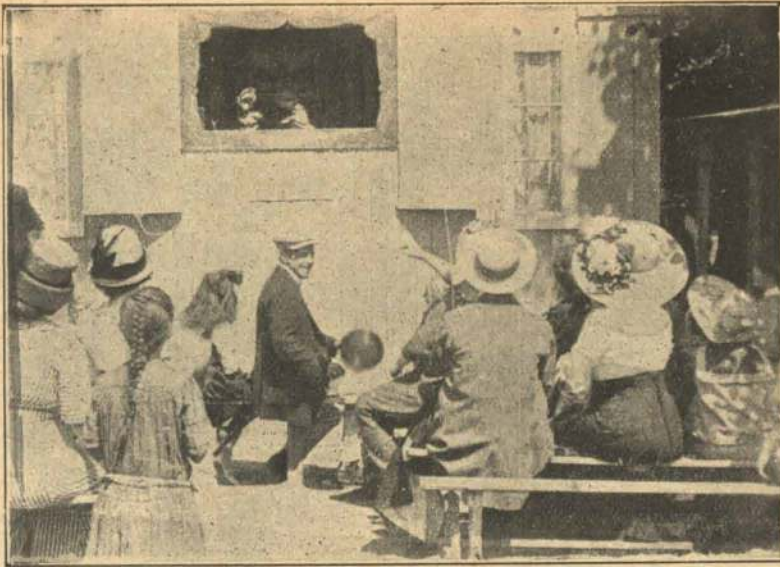

4 Djærve Dannekvinder.

En rar Opdagelse.

Mændene har bænket sig ved de skummende Ølkrus, fire muntre Damer gør dem Selskab med. Passiaren gaar brillant og Humørets Bølger ruller, saa det er en Fryd. Men, oh vé — i Baggrunden skimtes deres respektive Koner, som interesserede følger Ægtemændenes skændige Færd. — Farten gaar videre, og den animerede Stemning kulminerer. Fra Karusseller og Gynger gaar Turen til den kortskeortede Muses Templer, hvor Strømme af Øl og glad Kvidren — just ikke fra Lærkestruber — bidrage til at gøre de glade endnu gladere.

Konerne drager hjem til de ensomme Stuer — harmdirrende.

Kongen af Prøjsen optræder.

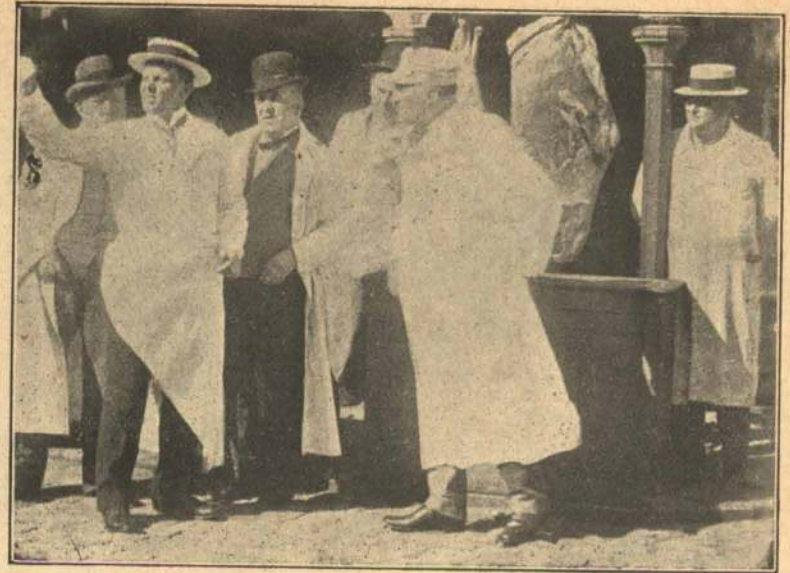
Hævnen er sød.

Morgenen gryer. — Solen skinner paa Nikolaj Taarn og forgylder »Maven« og alle de kendte Steder. — Og det kan nok være, at de fire Slagteres Morgenstemning staar paa Højtryk, da de arriverer efter Nattens og den tidlige Morgens Bedrifter.

Konerne gør gode Miner til slet Spil. Under Paaskud af at skulle hen og have en Sjat Kaffe, gaar vore Heltinder. Og næppe have de forladt Skuepladsen, før de alle samles hos den ene Frue for der at holde et regulært Krigsraad.

Bakkens ædle Glæder!

De 4 Damer og deres Kavallerer hjem søger akkurat de samme Steder, hvor deres Ægtemænd før dem slog Gækken løs, de danser til Tonerne af den ikke ganske ukendte »Knold og Tot« samt »Av, av, Augusta« og slaar med drabelig Kraft paa Kraftprøven. Man mærker paa Slaget, at det er Folk fra »Nikkelaj«, det er Kvinder, der »sla'r« et ordentligt Kraftslag! Ikke for intet ruller Slagterblodet i deres Aarer. Ogsaa de stedlige Gynger og Karusseller faar deres Andel af Glædens Guldregn.

De forsvundnes Opholdssted opdages.

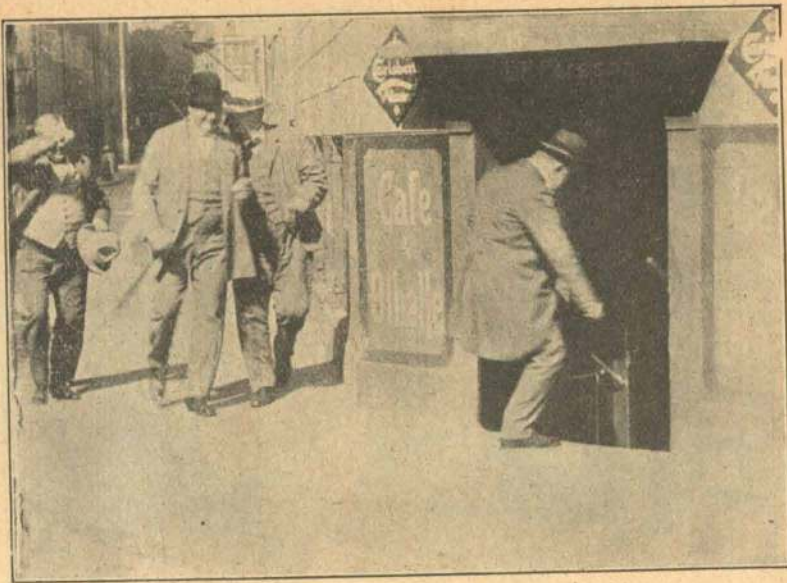
Brød og Skuespil!

Paa det berømte Mester-Jakel-Teater optræder »Kongen af Prøjsen« for vistnok 700,000. Gang, og afleverer de historiske Repliker til Soldaten Kaspar »du faar 50 Daler i Haandpenge!« hvortil Kaspar svarer: »Hvor meget faar jeg saa i Fodpenge!«. Stor Jubel lønner det glimrende »Spil«.

Et Besøg hos Katrine Blomkaal.

Katrine Blomkaal, Bakkens Fryd, danser sin henrivende »Pas de Sjasmafogøj«, en Dans, der vel nok ikke vilde tiltale salig Bournonville i nogen særlig Grad, men som vinder Slagterfruerne og deres opvartende Kavallerers overordentlige Bifald.

Samme Kavallerer — og da forresten ogsaa Damerne — tager rigeligt til sig af de vaade Varer, og naar »Lakrits-Lotte« istemmer sin sørgelige Sang om »Blue Bell«, akkompagnerer hele Ko-ret taktfast med Støvlehæle og Bajerskflasker.

En Morgenexpedition.

Hvor er Madammerne?

Hvem der nu er ladt i Stikken, er vore Ægtemænd. Det er dem en komplet Gaade, hvor deres Madammer er henne. Deres Fravær bringer dem i mangen penibel Situation, og det er just ikke med synderlig Fryd, at Fatter vaagner op af sin ensomme Slummer ved den mindste Podes energiske Vræl. Stemningen er yderst nedtrykt, da Morgenen paany gryer og de fire Gentlemen fra »Maven« mødes ved Boderne. De betror hinanden deres Sorger og Bekymringer, da der netop i det samme ankommer en zünftig Slagtersvend, der meddeler de bestyrtede Ægteherrer, at de kan finde deres Koner i den nærmeste Morgenbeværtning. Denne Meddelelse virker paa Slagterne med magisk Kraft; de skynder sig bort for at hente deres letsindige Fruer. —

Standhaftige Madammer.

En Morgenekspedition.

Nede i Beværtningen gaar det lystigt til. — Konernes fyrige Riddere er ganske vist i Nattens Løb blevne lidt blisøjede som Følge af det store Kvantum Spiritus, de har indtaget, og det er en let Sag for Slagterne at feje disse Herrer til Side.

Mere svært er det derimod at faa lokket Konerne med sig. Nogle af dem svarer ganske flegmatisk: »Vi kommer, naar det passer os,« og et Par af de heltmodige Slagtere maa tridse af med den Besked.

Forsoningens Sødme.

De følgende groteske Scener udspilles i vore brave Slagters Stuer. — Det klæder Ægtemændene yderst pudsigt at optræde som den krænkede Morals Forsvarere. Tilhørerinderne — d. v. s. Slagterkonerne — hører leende til, yderst forsorne og med en lang, dampende Cigar i Munden.

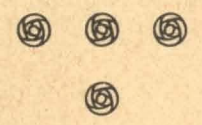
Omsider sænker Forsoningens milde Skær sig over de ophidsede Gemytter.

Lige for lige.

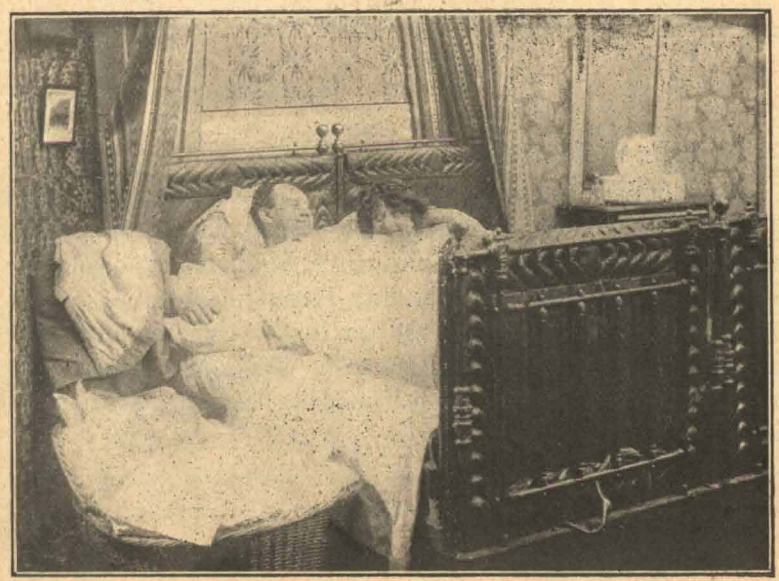
Den gunstige Moral af dette Stykke er: »Oh Ægtemænd, husk paa, at Kvinden er snild som Slangen, omend hun er blid som Duen! Tag jer i Agt for at gaa paa Kvægtorvet uden først at spørge Mutter, om hun vil age med!«

Dyrehavsbakken henligger i sin idylliske Ro, Slaget er endt, men Mindet lever! —

Slagterne har modtaget den gavnlige Lære, at som man reder, saa ligger man — og Minerne er prægede af en rolig og bevidst Værdighed hos begge Parter, naar de atter skal mødes ved Boderne.

Naar alt er godt.

»Saa sover vi igen, Fatter!«

1870

Received of the
Hon. Secy of the
War Dept.
the sum of \$1000
for the purchase of
land in the State of
Ohio.

Witness my hand
at Washington
this 10th day of
April 1870.